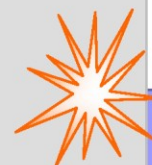

KORAKI

Časopis OŠ Cerkvenjak - Vitomarci
2008/2009 Št. 1

Sliki na naslovnici:

Davorin Štebih, 8. b, (Leto 2009)
Valentina Polič, 9. b, (Darila)

Odgovorni urednik: Mirko Žmavc, ravnatelj
Jezikovni pregled: Suzana Logar - Glavičič
Oblikovanje: Slavko Toplak

December, 2008

Z DROBNIMI KORAKI V PRIHAJAJOČE LETO

Našim učencem, učiteljem in staršem!

Sleherne decembrski dnevi so tisti, ki v nas vzbujajo pričakovanja in razmišljanja o sebi in svojih bližnjih. Iztekajoče koledarsko leto je potrebno zaključiti in obračunati z doseženim. Tudi mi želimo, da bi bili naši šoli in vrtca napolnjena s srečo in zadovoljstvom nad dosežki naših otrok. Zavedamo se, da vsi napori, ki jih vlagamo, rodijo sadove. Verjamem, da je naše delo kakovostno, avtonomno in takšno, ki bo tudi v bodoče zadovoljevalo potrebe naših otrok in njihovih staršev. Skupaj z našimi učenci se bomo morali namreč tudi v bodoče potruditi, da bodo izpolnjena nenehna pričakovanja staršev in družbe, v kateri bivamo.

Upam, da smo tudi v tem koledarskem letu obrali sadove našega skupnega dela. S skupnimi močmi in napori smo dosegli veliko zastavljenih ciljev. Ni jih bilo malo in prav je, da vam jih nekaj v vsebini te številke tudi predstavimo.

Razmišljanja naših otrok pa bodo tudi vam, ki to prebirate, dajali nove poglede na to, da sta mladost in odraščanje naših otrok res naša največja skrb.

Na pragu vstopa v novo leto vam dragi učenci, učitelji in starši želim veliko zdravja in osebne sreče; in če jo bomo delili skupaj, bo še toliko žlahtnejša.

Srečno 2009!

Vaš ravnatelj
Mirko Žmavc

Intervju s Štefko Vidovič

Intervjuвала sem učiteljico Štefko Vidovič, ki na naši šoli uči matematiko in pričakuje otroka.

Kako ste preživljali najstniška leta?

Zame so to bila najlepša leta ... leta prvih simpatij in ljubezni, brezskrbnosti in tudi uveljavljanja svoje volje. Slednje pa je bilo bolj naporno za moje starše.

Kdaj ste se odločili za poklic učiteljice matematike?

Za poklic učiteljice sem se odločila že v osnovni šoli, smer matematiko pa sem izbrala šele v 4. letniku srednje šole. Zanj me je navdušila razredničarka, učiteljica matematike.

Kateri predmet ste imeli najraje v osnovni šoli? Zakaj?

Najraje sem imela kemijo, verjetno zaradi učiteljice, ki je imela izrazit materinski čut, poučevala je s srcem in bila vedno pravična.

Sta vas oče in mati spodbujala k poklicu učiteljice? Kako?

Težko bi rekla, da sta me spodbujala ravno za poklic učiteljice, zagotovo pa sta me spodbujala k učenju in nadaljnjemu študiju.

Ukvarjate se z različnimi dejavnostmi. Kaj je trenutno vaš konjiček?

Glede na to, da sem noseča in se več ne morem ukvarjati s športom, kot sem se prej, je trenutno moj konjiček branje knjig in nakupovanje za otroka.

Kakšen je videti vaš dan?

Trenutno bistveno drugačen od dnevov pred osmimi meseci. Vstanem ob 6.30 in se po jutranjih opravilih odpravim v službo. Popoldne skoraj vedno počivam, sicer pa me čakajo gospodinjska opravila. Zvečer rada posežem po knjigah ali berem otroške revije, namenjene bodočim staršem.

Uresničile so se vam želje, da ste postali učiteljica matematike. Imate kakšne neuresničene želje?

V življenju se srečujemo z mnogimi neuresničenimi željami. Težko bi izpostavila prav eno. Če pa že moram, je morda to želja odpotovati na S ali J pol.

V čem najbolj uživate, kako se sprostite in pozabite na napore trenutke?

Trenutno najbolj uživam v pripravah na materinstvo (nakupovanje, urejanje otroške sobe, šola za bodoče starše). Sicer pa se najbolj sprostim na sprehodih s svojo psičko, ob branju knjig in ob pogovorih s svojim možem.

Imate kakšen trenutek, ki je spremenil vaše življenje?

Omenila bi tri. Prvi je bil poroka, drugi uspešno opravljena diploma, na tretjega pa čakam - rojstvo otroka.

Imate kakšne načrte za naprej? Kaj vas čaka v letu 2009?

Trenutno so moji načrti v celoti podrejeni otroku in materinstvu. Prizadevam si, da bi se dobro in odgovorno pripravila na sprejem te vloge. Sicer pa si želim tudi čim prej končati študij tehnike.

Pogovarjala sem se z učiteljico Štefko Vidovič, ki na naši šoli poučuje matematiko. Gospa Vidovič v decembru pričakuje otroka, zato bo kmalu na porodniškem dopustu. Pogrešali jo bomo.

Jasna Hernet, 8. a

Moja babica pripoveduje

Intervjuvala sem babico, ki je stara 70 let. Pripovedovala mi kakšno je bilo življenje nekoč, ko je bila še ona mojih let.

Kateri domači običaj ste nekoč na kmetiji imeli najrajši?

Najrajši smo imeli koline, ta dan je bil nekaj posebnega.

Kako je potekal ta običaj?

Že prejšnji dan smo pripravili vse potrebno za koline. Iz studenca smo nanosili vodo in pripravili še ostale stvari. Začeli smo zjutraj ob 5. uri. Ko smo spili čaj, so moški z mesarjem odšli v hlev. Prašiča so privlekli v kuhinjo, ga dali na mesarsko mizo in sneli kožo. Otroci smo zraven svetili s petrolejkami. Ko so sneli kožo je bil zajtrk. Jedli smo kislo juho, krompirjevo omako in meso od prejšnjih kolin. Nato so nadaljevali z delom. Otroci smo komaj čakali na ledvičke, ki so jih skuhalo in pojedli. Odrasli pa so malicali pečeno kri. Proti večeru smo delali krvavice in klobase. Nato je bila dobra večerja. Povabili smo sosede in sorodnike.

Katere običaje ste še imeli?

Ličkanje koruze, luščenje bučnih semen, cajzanje perja.

Kakšne spomine imate na otroštvo?

Bili smo bolj revni. V šolo smo šli bos. V čevlje smo bili obuti le pozimi. Tudi oblačil ni bilo veliko. Sešila jih je šivilja, ki je prišla na dom. Na dom je prišel tudi čevljar.

Kaj pa ste jedli in pili?

Jedli smo koruzne žgance, krompir, pekli smo kruh, ajdove pogače in gibanice. Ob nedeljah in praznikih smo jedli tudi meso. Za priboljšek je bilo suho sadje. Pili smo belo kavo in jabolčnik.

Ali ste radi hodili v šolo?

Da, še kar, ker takrat ni bilo treba doma delati.

Katere predmete ste imeli v šoli, na kaj ste pisali, ste imeli domače naloge?

Imeli smo zemljepis, slovenščino, zgodovino in računstvo. Pisali smo na tablice, kasneje pa smo imeli že en zvezek – za vse predmete. Le za lepopis smo imeli poseben zvezek. Tudi domače naloge smo imeli. Učitelji so bili zelo strogi.

Ste bili kdaj tudi kaznovani? Kako?

Da, morala sem stati v kotu.

Kateri način življenja vam je bolj všeč? Današnji ali tisti v preteklosti in zakaj?

Današnji, ker lepše živimo. V starih časih ni bilo elektrike, vodovoda, avtomobilov in drugih strojev. Danes pa vse to imamo in je prebivanje skozi življenjske tegobe lažje.

Sara Zagoršek, 8.b

Božiček

Jelenček Rudolf po zraku drvi,
za sabo vleče velike sani.

Na saneh teh velikih Božiček sedi,
veselo se smeje, pozdravlja ljudi.

Otroci vsi srečni v zrak strmijo,
Božičku mahajo in se daril veselijo.

Veliko vrečo daril razdeli
in se z vsemi otroci povešeli.

Nazadnje se usede na prazne sani
in z Rudolfom nazaj na sever leti.

Marsel Hojnik, 5. b

Zima

Zima prihaja, zima je tu.
Okrog sveta je hodila
in se pred našimi vrati je oglasila.

Otroci jutraj so vstali
in se veselili lic na sneg podali.
Kapa in šal neprestano z njimi so zdaj.

*Katarina G., Nika B., Nataša B.,
Literarno – novinarski krožek*

Kaj je ljubezen za prvošolčke

Ko se poročiš. *Lana*

Kadar se dva ljubita. *Andraž*

Kadar se ljubčkajo. Ko se imamo radi. *Nina*

Prijateljstvo. Če nekoga lepo gledaš. *Žan*

Kadar se imata ata in mama rada. *Nuša*

Ko imajo ljudje drug drugega radi. Ko se držiš za roke.
Kenguruj samci se borijo za kengurujke. *Vita*

Ljubezen

V šolo sem hodila,
imela se zelo lepo,
Potem se zaljubila
in še lepše je bilo.

Ko dobila prvi sem poljub,
med zvezde sem odšla,
mamo spravila v obup,
a ljubezen ni prešla.

Barbara Klobasa, 9. b

Reklama

Jo, jo, jej polnozrnat kruh,
Boš dolgo zivel, boš dolgo si pel.
Poglej tistega, ki je jedel navadni beli kruh,
zdaj je polnozrnatega,
pa je močan kot Martin Krpan, jo, jo.

Le 50 centov na kilo!
Idi v trgovino in kupi si ga.
To podpira tudi Martin Krpan,
ki je zelo močan in je pravi mali velikan!

Blaž Govedič, 6. a

Morda tudi psički

Morda bo tudi psiček
pritekel v gozdiček,
tam se bo z njim igral
naš vedri fantiček.

Tjaša Kocmut, 4. b

Snežak

Ko snežinke padajo z neba,
otroci hitijo, da jih ulovijo.
Čez nekaj dni snežaka naredijo
in se ob njem veselijo.

Snežko snežak pravi je junak,
na sankah v dolino odhiti
in se v smreko zaleti.

Ker ga močno glava zaboli,
k zdravniku odhiti
in zdravilo tam dobi
ter prepoved sankanja
v dolino,
zato ostane kar
na hribu.

Anamari, Julija, Nika, Urška, 6.b

Zima

Zima bela je, vsa mesta in vasi pokrila,
veselila se je, da bo lahko
ljudeм snežinke podarila.

Ko vse belo je bilo,
so otroci pridrveli
in se zabavati pričeli.

Dolge ure so se nekateri kepali,
drugi se sankali,
prišel pa je čas,
ko otroci v svoje domove so pohiteti morali
in spat zdrveti.

Vsi otroci so si zobke umili,
v postelje odhiteli,
si lepe sanje in lahko noč zaželeli
ter lepe sanje imeli.

Viktorija Malek, 7. a

Ljubezen

Ljubezen pomeni, da se imata dva rada. To izražata s
poljubi in spolnimi odnosi. Med odnosi ženske
zanosijo in imajo otroke. Z otroki si gradijo družino,
nekateri pa se poročijo in postanejo mladoporočenci.

Jasmina Živko, 8. a

Ljubezen

Ko se zaljubiš, si kot v nebesih in si ves vesel, ko ti
kateri fant izpove ljubezen in je tebi všeč že dalj časa.
Ampak to še ni prava ljubezen, najprej se še morata
poročiti in si ustvariti družino.

Klementina Klobasa, 8. b

Janezek (Sodobna pravljica)

Nekoč je živel deček po imenu Janezek. Bil je železen. Ko se je deček zlagal, mu je zrasel nos. Ko pa je povedal resnico, mu je zrasla roka za toliko, da je na koncu imel roko dolgo dva metra in 50 centimetrov. Ko je bil Janezek star 6 let, je moral v šolo. Seveda se je upiral, ker je mislil, da v šoli ne bo imel prijateljev. Prvi dan je našel pet prijateljev. Prvi trije so bili palčki, četrta in peta sta bili Zlatolaska in Rdeča kapica. Drugi dan so ga Pepelka, Trnuljčica in Sneguljčica zbadale z nosorogom. "Hej nosorog, prideš malo sem?" Zato je deček hitro odhitel domov. Po poti domov sta ga zaustavila lačni volk in mali princ. Dejala sta mu: "Janezek, imava napoj, ki te lahko spremeni v normalnega dečka, ampak le pod enim pogojem. Obljubi, da se ne boš več lagal." Deček je obljubil. Volk in princ pa sta še dodala, da bo urok deloval šele čez tri tedne. Ko je Janezek to povedal petim prijateljem, so se mu začeli smejati. Ampak urok je res deloval. Zato se je izkazalo, da sta bila princ in volk dobrega srca, pet prijateljev, Pepelka, Trnuljčica in Sneguljčica pa so bili hudobni.

Urška Rižnar, 6.b

Opis pingvina

Živi v mrzlih krajih, kjer sta vedno led in zima. Njegovo telo je podolgovato, glavo pa ima bolj okrogle oblike. Telo je pokrito s čisto kratko dlako, ki je po hrbtu črna, po trebuhu pa bela. Namesto prednjih tačk ima dve krili, s katerimi ne leti, ampak mu omogočata lažje plavanje. Ima še dolg kljun, črn repek in dve ploščati tački s plavalno kožico med prsti. Pingvini imajo črne in okrogle oči. So zelo lepi, radovedni, razposajeni in zgledajo kot pravi gospodarji v frakih.

David Pavlas, 4. b

Božični čas

Božič je za vse otroke čaroben čas, ki se ga zelo veselijo. Po mnogih domovih zadiši po cimetu, vaniliji in peki medenjakov, kar nam pričara praznično decembrsko vzdušje. Smreko okrasimo z bleščečimi okraski, migljajočimi lučkami, pod smreko pa postavimo jaslice. Nestrpno čakamo in se veselimo daril, ki jih bo pripeljal Božiček. S sanmi se bo pripeljal do naših domov in nas obdaril. Komaj čakam, ko se bom na božično jutro zbudila in pod smrečico zagledala darila.

Maja Čuček, 4. b

Božičkove priprave

V tem času Božiček že prejema pisma, v katerih so zapisane želje otrok. Božičkovi pomagači že pripravljajo igrače in zavijajo najrazličnejša darila. Nekateri pa čistijo in krasijo sani. Jelenčki počivajo in se pripravljajo na dolgo potovanje. Želim si, da bi božiček obiskal tudi mene.

Jure Kralj, 4. b

Leon Šilak, 2. b

Nuša Čeh, 2. b

Utrinki iz Ptujskih term

1. RAZRED

JURE: "Najbolj mi je bila všeč vožnja po toboganu in drsenje na vodi."

BLAŽKA: "Všeč mi je bilo igranje različnih iger v malem bazenu in vožnja po toboganu."

DANNY: "Užival sem, ko smo se »tunkali« in vozili po toboganu."

3. RAZRED

TINA: "Vesela sem bila, ker je bil učitelj prijazen."

DEJAN: "Najbolj všeč mi je bilo, ko smo plavaliz desko."

ANA: "Všeč mi je bil tobogan, v katerem so bile morske deklice, ladjice ..."

LUCIJA: "Zelo vesela sem bila, da smo si lahko pogledali savno."

GABRIEL: "Zelo lepo mi je bilo, ko smo drseli na vodi."

ANA: "Zelo rada sem se peljala po toboganu."

BOR: "Všeč mi je bila vožnja po toboganu."

ADRIANA: "Rada sem plavala z desko."

JAN: "Všeč mi je bil zunanji del bazena."

MARIO: "Rad sem se peljal po toboganu."

AMADEJA: "Vesela sem bila, ko sem se prvič peljala po toboganu."

Razgibavanje v vodi, 10. 10. 2008, Suzana Klasič

Bili smo na plavalnem tečaju

Oktober je bil veseli mesec. En teden smo hodili na plavalni tečaj. Zjutraj smo šli v šolo. Imeli smo dve uri pouka. Potem smo šli na malico in se najedli. Počakali smo avtobus. Ko je prišel, smo se odpeljali v Ptujске toplice. Učitelji so nas razdelili v skupine. Začeli smo se razgibavati. Potem smo veliko plavali in se igrali. Meni pa je bil najbolj všeč tobogan.

Benjamin Klejnošek, 3.b

PLAVALNI TEČAJ
Z AVTOBUSOM SMO SE
ODPELJALI NA PTUJ.
TAM SMO IMELI
PLAVALNI TEČAJ. V
GARDEROBI SMO SE
PREOBLEKLI V KOPALKE.
Z UČITELJI SMO ODŠLI K
BAZENOM. TAM SMO
SE UČILI PLAVATI.
BILI SMO TUDI NA
TOBOGANU. ZELO SMO
SE ZABAVALI.

NUŠA ČEH, 2.B

Učenci 1. triade in učiteljice Suzana Klasič, Marija Kumer, Urška Kostanjevec in vzgojiteljica Saša Pavlič

Učna ura peke, 21. 10. 2008, Urška Kostanjevec

Mmmm, kako je dobra, 21. 10. 2008, Urška Kostanjevec

Dobil sem psa

Že dolgo časa sem si želel imeti psa. Izbral sem mu že ime Riki. Moral bi biti majhen, z dolgo dlako črne barve. Nekega dne smo šli na obisk k stricu. Tam so imeli majhne psičke. Eden je bil prav takšen, kot sem si ga želel. Neprestano je hodil samo za menoj ter me vlekel za hlače. Najrajši bi ga takoj odnesel domov. Najprej mama in ata nista pustila. S sestro Laro sva obljubila, da bova lepo skrbela za njega in ga imela rada. Starša sta nama dovolila, da vzamemo psa. Komaj sem čakal, da pridemo domov. Doma sva mu z atijem naredila pasjo hišico in dala hrano. Sedaj je naš Riki star dve leti. Še vedno se rad igra in je moj prijatelj. Zelo ga imam rad.

Mario Kramberger, 5. b

Moje čudne sanje

Ko sem bil star 7 let, so se mi zgodile čudne sanje. Najprej smo imeli večerjo. Nato sem šel spat. Ponoči sem se zbudil. Čez kakšnih 15 minut sem spet zaspal. Po tem je bilo, ko bi se spet zbudil, vendar se nisem. Znašel sem se v košari. Moški me je dvignil s košaro vred. Nesel me je mimo nekakšnih kletk. Že tedaj sem se ustrašil. Odložil me je pri zadnji kletki. Skočil sem iz košare in tekem naprej po hodniku. Prišel sem do dolgega in širokega hodnika. Zazdelo se mi je, da sem v živalski norišnici. Živali so se obnašale zelo čudno. Slon je poskakoval, srna se je valjala, bik je sedel na zadnjici, žaba je kopala luknjo in riba se je zaletavala v akvarij. Šel sem naprej in prišel do velikih vrat. 5 sekund je bila tema, nato sem videl dedka, kako me budi. Vsega je bilo konec, ker sem se zbudil. Tisto noč sem se zelo ustrašil.

Jure Rajh, 5. a

Stara buča v gozdu

Zgodilo se je lepega jesenskega jutra. Veverice so se že zbudile, ptički so letali z veje na vejo. V gozdu je bilo veselo in vse na svojem mestu. Ampak neka stvar pa ni bila na svojem mestu. To je bila stara buča! Ta pa le ne spada v gozd. Ptički so spraševali drug drugega: "Kaj neki je to?" Veverice pa so bile vesele, ker so lahko skakale po njej. Naslednje jutro so veverice odkrile še eno bučo. To je bilo pa že kar nenavadno. Mimo je priletela čarobna vila. Zamahnila je s čarobno palico in stresla čudežni prah na bučo. Buča je izginila. Veverice so bile žalostne, ker se niso mogle več igrati z njo, ptički pa so bili veseli. Vse se je srečno končalo, ker je v gozdu spet bil red.

Teja Kolosovski, 4. a

Najlepša je jesen

Jesen je eden od štirih letnih časov. To je čas, ko začnemo pospravljati pridelke z njiv in vrtov, pa tudi iz sadovnjakov in vinogradov. Gozd se začne spreminjati v rumeno in rjavo barvo. Listje odpada z dreves in vse se že pripravlja na zimski počitek. Ptičke lastovičke odletijo v tople kraje. Dnevi so krajši, megleni, pa tudi hladnejši. Zato se moramo topleje oblačiti. Zame je jesen zelo lepa, ker je vse tako pisanih barv. Najlepša pa se mi zdi zato, ker takrat praznujejo rojstni dan: mamica, babica, dedek, stric in sestra, pa tudi jaz.

Luka Borko, 4. a

Ježkova priprava na zimo

Ježek se je sprehajal po gozdu. Naenkrat je zapihal veter. Ježka je zazeblo. Odločil se je, da se pripravi na zimo. Nabral je veliko listov. Naredil si je udoben dom in pripravil veliko hrane.

Tadej Vajzman, 4. a

Tadej Vajzman

naredili lepljenko – velikanski list, ki so ga obesili v razredu in tako polepšali učilnico.

Tomi Lorenčič, 4. a

Medvedek Piko, slon Bino, raca Kraca in kuža Luža prvič v šoli

Nekoč, v davnih časih, so živele štiri živali, ki so hotele v šoli. Ime jim je bilo medved Piko, slon Bino, raca Kraca in kuža Luža. Štirje prijatelji so se pogovarjali, kako bo, ko bodo to leto prvič šli v šolo. Prišla je jesen in morali so v šolo. Kuža Luka je rekel: "Zdaj, ko smo šolarji, lahko gremo v gozd nabirat jesensko listje." Medved Piko je rekel: "Ko bomo nabrali dovolj listov, lahko nekaj naredimo iz njih!" Pa pojdemo, so se odločili vsi. Nabrali so toliko pisanih listov, da jih je po poti domov kar nekaj padlo iz koša. Pri likovni vzgoji so iz listov, ki so jih nabrali,

Prijazni medved

Nekega lepega jesenskega dne so se otroci igrali na travniku. Eden izmed njih se je domislil, da bi se igrali slepe miši. Ja, ja, so vzkliknili otroci. Nini, ki je bila najmlajša izmed otrok, so zavezali oči. Tako so bili zatopljeni v igro, da niso opazili, da se jim bliža medved. Ko so ga zagledali, so takoj stekli domov. Mama jih je pohvalila, ker so bili tako pogumni, da so ubežali medvedu. Naslednje jutro je potrkal na vrata. Bil je medved. Prinesel je sladke hruške. Otroci so bili presenečeni, ker je bil medved tako prijazen. In tako se ga niso več bali.

Veronika Podgoršek, 4. a

Palačinke

Včeraj smo z učiteljico in sošolci pri gospodinjstvu pekli palačinke. Vsak je spekel svojo palačinko. Ko smo prišli v kuhinjo, smo si najprej naredili maso.

Vzeli smo: 8 jajc, 1 liter mleka, moko, malo olja.

Ko sem prišla na vrsto za peko palačink, mi je šlo kar dobro od rok. V ponev mi je učiteljica vlila maso in počakala, da se speče, da jo obrnem. Ko se je palačinka spekla, sem si jo dala na krožnik in namazala z evrokremom ter pojedla. Bila je zelo dobra.

Vesela sem, da sem se naučila peči palačinke.

Barbara Pihler, 5. a

Dobila sem psa

Že dolgo sem si želela psa. Dala bi mu ime Snupy. Vse se je začelo, ko je bila naša psička breja. Že nekaj dni se je vračala samo zvečer domov ter spet odšla. Nekega večera sem ji sledila, da bi videla, kje ima psičke. Bili so štirje majhni črni psički. Enega smo obdržali ter mu dali ime Snupy. Postal je pravi razgrajč, saj zelo rad grize, trga čevlje, nagaja in še polno takšnih norij. Snupy se je še posebej veselil kopanja. Na dan pospravljanja bazena je tudi zaplaval v topli vodi. Po počitnicah smo ga dali na verigo, saj je zmeraj tekal na cesto. Sedaj veselo teka po zagrajeni zelenici. Snupy ima tudi zajčka (igračko), ki mu je ime Piki. Zaradi šole se skoraj nimam časa ukvarjati z njim.

Urška Blažič, 5. a

Izlet v Filovce

Naravoslovni dan smo izkoristili vaš obisk lončarstva v Filovcih. Najprej smo si ogledali izdelovanje izdelkov iz gline. Ko smo si pogledali, smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina je ročni izdelovala glinene stvari. Druga pa je izdelovala na električni stroj. Vsak je naredil le en del izdelka. Po malici smo si ogledali panonsko hišo in staro peč za žganje glinenih izdelkov. Čas nam je hitro minil. Polni vtisov smo se vracali domov.

Janja Simonič, 4. a

Nadaljevanje zgodbe

Najprej vam povem, da sem se včeraj poročila s kraljevičem. Bilo je lepo do jutra. A to veselje se je kmalu spremenilo v žalost. Imam namreč mačeho, ki je zelo hudobna, lahko bi ji rekla kar čarovnica. Nekega dne sta se sprla mačeha in moj mož. Ker ju nisem hotela poslušati, sem odšla. Po vrnitvi me je čakalo presenečenje. Namesto moža sem ob mačeho zagledala medveda. Zelo sem se ustrašila. Zagrozila sem ji, da jo bom ubila, če ga ne bo spremenila nazaj v moža. Ker se je ustrašila, ga je v hipu spet odčarala. S kraljevičem sva pobegnili. Zdaj živiva na lepem gradu in imava že dva otroka. Sva srečna, kajti o mačehi se je izgubil vsak glas.

Luka Borko, 4. a

Prvi kulturni dan

Prvi kulturni dan smo imeli v petek, 26. 9. 2008. Ob 8.00 uri smo se odpeljali z avtobusom v Ljubljano. Ko smo prišli v mesto, smo se odpravili v Šolski muzej. Vodička nam je razkazala ves muzej. Prišel je čas, ko smo imeli uro računstva. Preobleči smo se morali v stare obleke. Posedli smo v klopi, na eni strani dekleta, na drugi pa fantje. Prišla je huda učiteljica. Ker se je en učenec smejal, ga je poslala v kot klečat na koruzo. Morali smo jo klicati gospodična učiteljica. Ker sem se tudi sama zmotila, sem morala v kot na koruzo. Po prestani kazni me je vprašala, če me je kaj bolelo. Odgovorila sem ji, da me ni. Rekla mi je, da me seveda ne more boleti, ker imam debele hlače. Odšla sem v klop. Nadaljevali smo z računanjem. Ko je bilo konec ure, je učiteljica odšla. Iz učilnice smo prišli zelo nasmejani, saj nam je bilo po eni strani smešno. Po ogledu muzeja smo odšli na sprehod po Ljubljani. Ustavili smo se na Prešernovem trgu. Ogledali smo si spomenik Franceta Prešerna in odšli do McDonaldsa. Tam smo se najedli in napili. S polnimi želodčki smo odšli domov. Na poti se je avtobusu predrla guma. Morali smo počakati na drugi avtobus. Domov smo prišli polni dogodivščin. Vsi smo bili zelo zadovoljni.

Julija Horvat, 6. b

Prvi naravoslovni dan

21. 10. 2008 smo imeli prvi naravoslovni dan. Ogledali smo si Muzej na prostem v Rogatcu. Ko smo prispeli do Rogatca smo najprej malicali. Nato smo spekli kruh in si ogledali staro hišo. Zelo zanimivo je bilo, ko smo izdelovali zapestnice iz ličja. Vodička nam je pokazala tudi torbe in copate narejene iz ličja. Zapestnice smo si zavezali okrog roke in se odpravili v trgovino. V trgovini smo si lahko kupili različne predmete, nekaj stvari pa je bilo samo za okras. Najbolj zanimivo je bilo, ko smo hodili s hoduljami. Nekaterim je uspelo hoditi, drugim pa ne. Po hoji smo si ogledali kovačnico in razne stvari za izdelovanje soka. Po končanem ogledu smo dobili kruh, ki smo ga spekli. Bil je zelo dober. Nato smo odšli na avtobus, ki nas je odpeljal do šole. V muzeju mi je bilo lepo in upam, da ga bom še kdaj obiskala.

Eva Fekonja, 6. b

Borut Štelcar, 9. a

Leon Lajh, 8. b

Program dela planinskega krožka OŠ Cerkvenjak – Vitomarci, 2008/09

SEPTEMBER	- uvodni sestanek s sprejemom programa dela in sprejemom novih članov - pohod s kostanjevim piknikom iz Cerkvenjaka do trojiškega jezera
NOVEMBER, DECEMBER	- predavanje o varni hoji v gore z diapozitivi in pravilna uporaba planinske opreme
JANUAR	- Trstenjakova pot (10. 1. 2009) - Zimski pohod na Boč
FEBRUAR	- Ljutomerska pot (8. 2. 2009)
MAREC	- srečanje planincev Pomurja
MAJ	- pohod Treh src v Radencih ali Dom na Košenjaku (1169m)
JUNIJ	- pohod po Klopotčevi poti ob prazniku občine Cerkvenjak

Pridružite se nam ljubitelji hoje in se včlanite v planinsko društvo. Potrebujete le sliko in 2 EUR za izkaznico. Članarino vam plača matično društvo PD HAKL iz Sv. Trojice.

Nekaj utrinkov iz zadnjega izleta:

Mentorica: Tončka Divjak

Daleč je že poletje

Ne tega, snežinke si želimo ...

Foto: Dejan Kocmut, 8. b

PRO & CONTRA

PRO:

Kmetijo gledam, ker mi je zanimiva. Mogoče so kakšne stvari tudi poučne, čeprav prebivalci kmetije govorijo zelo grdo in se med seboj kregajo.

(Larisa Žmavc)

Spremljam jo zato, ker je zanimiva in se marsikaj zgodi.

(David Smej)

Lahko se naučiš, kako so včasih delali.

(Klementina Klobasa)

Zanimivo je, da lahko tudi mestni ljudje vodijo kmetijo.

(Dejan Paurič)

CONTRA:

Ne gledam Kmetije, ker gledam druge programe.

(Denis Toš)

Meni je brezvezna, ker se samo prepirajo.

(Davor Kaučič)

Ne gledam, ker ni nič pametnega.

(Matej Gomzi)

Nimam časa.

(Tobias Vajzman)

Ne mi všeč, ker je škoda časa, pa kaj drugega gledam.

(Mitja Grager)

Notri so sami bedaki in se kregajo.

(Leja Purgaj)

Ne gledam, ker je enostavno brezvezna oddaja. Res ne vem, kaj je na tem zanimivega, da neki 54 let stari ded v življenju prvič vidi kravo.

(Borut Štelcar)

Goran mi gre na živce. Dosti so se prepirali, ker so enostavno budale.

(Mitja Fekonja)

Prometna nesreča (10. 10. 2008)

Doma sem igral igrice na računalniku, ko me je poklical prijatelj Mitja, če pridem na igrišče.

Odločil sem se, da grem s skuterjem. Ko sem se peljal proti igrišču, sem opazil, da je spolzka cesta. Ni deževalo, a cesta je bila vseeno mokra. V ovinku me je zaneslo, zato sem se ustavil, ker sem se prestrašil.

Potem sem srečal sošolca Iva in se namenila k Petru. V križišču sem ustavil in zaradi nepreglednega križišča sem takoj za tem, ko sem speljal, trčil v osebni avto. Avtu je odpadla tablica, meni pa je zlomljeno ogledalo prerezalo nogo. Skočil sem s skuterja in pogledal rano. Bila je velika 20x20 centimetrov. Bil sem v šoku in sploh nisem čutil bolečine.

Poklical sem očeta, ki je bil v službi. Ivo je poklical rešilca. Ko sta prišla rešilec in policija, je dal policaj vozniku za pihat. Napihal je 0,65 promila, zato so ga odpeljali v zapor.

V bolnišnici sem nekaj časa čakal v reševalnem vozilu. Pripeljal se je policaj in dal tudi meni za pihat. Seveda nisem napihal.

Ko mi je zdravnik ob pregledu potisnil prste v rano, me je zelo zbolelo. V operacijski so mi oskrbeli rano in v bolnici sem ostal še 3 dni. Ko sem prišel domov, sem moral mirovati še 2 tedna.

Še zdaj rana ni čisto zaceljena in hodim na preveze. Ostala mi je brazgotina in 27 šivov.

Timi Vršič, 9. a

Božični test

Bliža se božič, čas daril in ljubezni. Ali o tem prazniku vemo kaj več?

1. Vsi poznamo adventni venček. Ali veš, kaj pomeni ADVENT?
A ogenj
B prihod
C ljubezen
2. Kateri praznik nastopi 26. decembra?
A mednarodni dan lenarjenja
B božič
C Štefanovo
3. Ali veš, kdo je določil datum božiča?
A cesar Konstantin
B Napoleon
C Janez Pavel II
4. Od katerega leta praznujemo božič v Sloveniji?
A 1623
B 1848
C 1945
5. Kdo spremlja Božička?
A smrkci
B škratje
C palčki
6. Iz katere države izvirajo novoletne voščilnice?
A Amerike
B Avstrije
C Norveške
7. Slikar Haddon Sundblom je leta 1931 prvi narisal Božička za reklamo:
A Coca Cole
B severnega pola
C doma za upokojece

Rešitve: 1- B, 2- C, 3- A, 4- C, 5- B, 6- B, 7- A

Valentina Polič, 9. b

Blaž Hernja, 7, b

Novoletne želje

JURE ČEH: "Želim si plišasto pumo, CD o živalih, da bi bili vsi v družini zdravi in srečni."

ANAMARIJA HAUZER: "Želim si barbiko in Barbie hišo."

BLAŽKA KREPŠA: "Želim si punčko in risanko Winx, da bi se imeli vsi radi."

DANNY PEČAR: "Želim si zdravja, srečo, veliko igranja, snega in vlak na daljinsko upravljanje."

BOR REHAK FRIŠ: "Želim si avto na daljinsko upravljanje."

GABRIEL VRŠIČ: "Želim si tobogan, ninje želve in zdravje."

LUKA G.: "Želim si novi mobilni telefon, čokolado in bonbone."

DAVID H.: "Želim si zdravje."

NUŠA Č.: "Želim si CD, verižico, zapestnico, pas, jolly barvice, lepilni trak, konice za svinčnik."

MATIC I.: "Želim si kolo."

BLAŽ Č.: "Želim si vlak."

ŠPELA L.: "Za praznike si želim obleči oblekico ali krilo in roza majico, želim peči piškote in pri kosilu želim imeti prižgane sveče."

TINA BROTSNAJDER: "Za božič bomo okrasili božično jelko, na balkon bomo dali lučke in želim si sladkarije, čevlje in plišastega psa."

AMADEJA PURGAJ: "Božiček prinesi mi barbiko in voziček."

LUCIJA DRUZOVIČ: "Komaj čakam, da pride Božiček, da mi prinese veliko sreče, veselja in igrač – 125 iger in zbirko letal."

MARIO HAUZER: "Želim si kombajn, liziko in bonbone."

BENJAMIN KLEJNOŠEK: "Upam, da bo Božiček pojedel piškote in mleko, ki mu jih bom nastavil, da bo vesel okrašene smreke in mi bo prinesel policijsko postajo."

VIKTORIJA PAVLAS: "Komaj čakam, da pride Božiček in vsem otrokom prinese darila, meni samo barbiko."

DEJAN PUČKO: "Naredili bomo jaslice, božično drevo in upam, da mi bo Božiček prinesel policijsko postajo."

IVO FRAS: "Želim si bager na gosenicah."

ANA HORVAT: "Želim si, da bo pod okrašeno jelko in jaslice nastavil Božiček veliko daril in želim si, da bom vedno vesela."

ADRIANA ZELENIK: "Okasili bomo božično jelko, na okna dali okraske in želim si dojenčka Baby born ter pobarvanko."

JAN SOTO VARGAS: "Okrasil bom jelko in upam, da mi bo pod njo Božiček nekaj nastavil. Želim si, da nam vsem prinese igrače in veliko sreče."

Vsem želimo lepe, srečne in vesele praznike.

Učenci 1. triade in učiteljice Suzana Klasič, Marija Kumer, Urška Kostanjevec

Ingrid Šilec, 8. b

Tina Brotšnajder, 3. b